

Dobozi Eszter

Betlehem

*Te is ilyen baba voltál,
ahogy Ő jött, éji holdnál,
de fekhelye nem a bölcső,
széna-szalma volt az első
párnája...*

*Delelő nap arca fénye,
aranysugár dicsősége,
édesanyja szépül tőle.
Megcsodálni bölcsek jönnek,
s pásztorok...*

*Égi fiú születése
mindenkinek örömhíre.
Érkezése világosság,
sokszorozva József arcán:
tükörben...*

*Honnan szítál arany pára?
Honnan jászol szamarára,
báránycára s az ökörré?
Futó csillag özönölve
hullatja?*

*Nem csillagról, nem az égből
szóródik az arany pászma,
kisdudunk, akár a lámpa,
ontja: ezért lett testté. S Ő
világol...*

Egy bimbó kipattanása

*A parányok közötti robbanás szól,
ajtó vágódik ki ilyen ütéssel,
vaskapu zárul e zajjal; de másról
üzen – csak lépj át egy másik szüléssel*

*másik világba –, ez új alkotásból
új hangzás szűrődik át a fülében,
akinek van füle, s hallja az ártón
üvöltők zajlásán is túl tünékeny*

*repdesők suhogását. Olyan ez, mint
amikor csecsemő sír nyekeregve,
megrebbenek a függönyök, s neszezne*

*szárny. Egy az erő: szirmoknak e meghitt
cirregésében, s mi dörgés kevercse
villanással, mely most sújt a hegyekre.*

Tükörben: odalenn

*Zsebkendőt tömködve
két kisírt üregbe;
jókora kabátgomb:
egészen beesve.*

*Nagy barna szemével
ahogyan rám nézett,
olyan volt épp, mintha
mélységes mély kútba
ereszkedtem volna.*

*Annyi baj, annyi jaj
tükörben: odalenn,
amennyit nem terem
háború dúlta táj;
börtönben ennyi nincs,
s nem ismert lágerek,
vagonok népe sem...*

*Nincs sehol fájdalom,
amennyi odahull
bezúzott ablakon,
s amennyi összefut
szeme kútjaiban.*

*Övéhez föl nem ér
ezer rabszolganő
kínja sem, bánatos
nem volt még ennyire
királyok asszonya.*

*Elűzött, kicsapott
kutyaéknak szeme ily
szomorú. Félelem
s csupa rimánkodás,
ahogyan rám tekint
anyánkban nagyanyánk,
dédanyánk, valahány,
s ükanyánk, szépnyánk...*

*Ötvennyolc éve szült,
azóta hallgatunk.
Ötvennyolc éveink
elvesztek. Oda mind!*